

[Chr. Christensen]

vist dets berettigelse. Derfor kan vi tilsige positiv drøftelse i udvalget.

Alfred Hansen (DR):

Retsforbundet har en vis sympati for forslaget fra CD. Vi mener i og for sig, at der kunne være en vis rimelighed og fornuft i, at også uddannelsesudsendelser kommer ind under radiorådets tilsyn, som flere andre ordførere allerede har tilkendegivet det.

Det er jo sådan, at i det øjeblik man vil klage, er det for uddannelsesudsendelsernes vedkommende ministeren, der klages til, og det er vel meget naturligt. I hvert tilfælde er det en kendsgerning, at ministeren, uanset hvem ministeren måtte være, er tilbøjelig til at skæve til egne partiinteresser og egen politisk opfattelse. Det vil således meget ofte være en ensidig vurdering, der ligger til grund for resultatet af en sådan klage.

Hvis det derimod var radiorådet, så må man sige, at det dog trods alt er mere alsidigt sammensat. Selv om vi endnu en gang fra retsforbundets side vil benytte lejligheden til at udtale, at vi mener, politikerne burde ud af radiorådet, så er det dog sådan, at selv om politikerne endnu ikke er ude af dette radioråd, så er det trods alt et mere alsidigt sammensat forum. Vi mener, at den politiske styring, der ligger i den nuværende ordning, ikke altid virker heldig. Vi mener, at de politiske partier og partipolitik bør ud af denne kontrolinstans, uanset om det er ministeren eller radiorådet, der er ankeinstansen. Vi vil give dette forslag et par positive ord med på vejen.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg har da vist god grund til at sige tak til flere forskellige sider for den forståelse, der har været for dette forslag. Jeg takker så meget mere, som jeg ved, at de forskellige ordførere i radiospørgsmål har nogle kæpheste, som det er deres forpligtelse og deres ret at ride. Det gjorde de måske også, men de glemte altså ikke det, der var sagen i denne forbindelse, og det vil jeg da gerne sige tak for.

Hvad der nu kommer ud af det, kan jeg selvfølgelig ikke forudse, men jeg håber i hvert fald, at man i udvalget vil grave meget i den redegørelse, som ministeren gav i dag. Jeg kan ikke huske det hele, jeg glæder mig

til at læse det, men så vidt jeg kunne se, så er den ordning, der er truffet, ét stort forsøg på at skjule, hvem der egentlig har ansvaret for hvad. Nu skal jeg ikke rippe op i en sag, som verserer, og som synes at nærme sig en heldig afslutning, set fra vores synspunkt. Men den sag har ifølge de udtalelser, embedsmænd har fremsat til bladene, netop vist, at der er faktisk ingen, der ved, hvad andre gør, og der er ingen, der egentlig bærer ansvaret for dit eller dat, og man bliver nærmest forskrækket, hvis nogen stiller et spørgsmål i den retning. Det bliver udvalgets opgave at grave dybere i dette og spørge sig mere frem vedrørende disse ting.

Jeg kan da godt forstå, at nogle undrer sig over, at jeg, eller mit parti, netop beder om at få disse ting i radiorådet, for guderne skal vide, at vores tillid til, at radiorådet kan sætte tingene på plads, kan være på et meget ringe sted. Men tingene skal jo hænge sammen; vi prøver netop også på at få radioloven revideret, sådan at radiorådets forpligtelser ikke er defineret af radiorådet selv med ét politisk flertal mod et politisk mindretal, men står i selve loven. Vort forslag gik ud på, at det, der er vedtaget som publiceringsregler af et flertal i radiorådet, ophøjes til at være en del af loven, med de konsekvenser, det nu må have med hensyn til rettergang på forskellig måde. Det er den korrigerede radiolov, vi gerne vil have skal være rammen omkring dette. Derfor må vi henvide til, at det er dér, det ville høre hjemme.

Når det fra SFs side nævnes, at det bedre kunne gå, hvis man tog mere generelle drøftelser i radiorådet, skal jeg ikke på nogen måde angribe den bemærkning, for naturligvis kan ordføreren for SF ikke vide, hvordan det faktisk foregår. Det, der faktisk sker i radiorådet – det har vi talrige erfaringer for – er, at kritiske indvendinger, ikke af politisk karakter, men begrundet i radiolovens bestemmelser om, hvordan det skal være, alsidighed osv., drukner i generelle diskussioner om vind og vejr og alt muligt andet. Jeg kan nævne, at man på et møde i radiorådet for nylig gik så vidt – det var et åbent møde, derfor må det refereres – at nogle stærkt kritiserede båndværkstedsudsendelser blev hevet frem til debat i et forum, hvor amtsprogramudvalgsrepræsentanterne var til stede, og hvor de oven i købet blev bedt om først at udtale sig om det. Jeg mener, at det strider